

معرف و نقد کتاب

مطالعه‌ای تطبیقی در مسیحیت‌شناسی

● میرنادر محمدزاده

- مسیحیت‌شناسی مقایسه‌ای
- محمدرضا زبایی‌نژاد
- سروش
- چاپ اول، ۱۳۸۲

ودروس معارف تهیه و انتشارات اشراق آن را به چاپ رساند که صبغه کلامی بیشتری نسبت به کتاب مسیحیت‌شناسی دارد.

نگاه نویسنده در کتاب مسیحیت‌شناسی مقایسه‌ای، در برخی موارد نقادانه بوده است. کتاب در هفده فصل سامان یافته و مهم‌ترین مباحث آن به این شرح است:

فصل ۱: بنی اسرائیل

یهودیت دینی تاریخی است که با حادثه ظهور خدا در رویداد تاریخی شکل می‌گیرد؛ خدای که به واسطهٔ وحی با قوم خود رابطه برقراری کند و به میثاق (عهد) با بنی اسرائیل وارد می‌شود.

نویسنده در این فصل به اختصار به تاریخ یهودیان از زمان ابراهیم (ع)، حدود دهزار سال پیش از میلاد، تا عصر حاضر می‌پردازد.

کتاب مسیحیت‌شناسی مقایسه‌ای، نوشتۀ حجت‌الاسلام والمسلمین محمدرضا زبایی‌نژاد، به صورت توصیفی-تحلیلی و با استفاده از برخی منابع موجود به زبان فارسی نوشته شده است. نویسنده ابتدا به شرح و بسط دیدگاه اسلام را درباره آن موضوع مطرح ساخته است. حجت‌الاسلام والمسلمین محمدرضا زبایی‌نژاد در این موضوع علاوه بر این کتاب دو

کتاب دیگر نیز تألیف کرده‌اند:

- (۱) در آمدی بر نظام شخصیت زن در اسلام (بررسی مقایسه دیدگاه اسلام و غرب) که با همکاری محمدمتقی سبحانی ۱۳۷۹ که دارالنور به درخواست دفتر مطالعات و تحقیقات زنان مرکز مدیریت حوزه‌های علمیه خواهران چاپ کرده است.
- (۲) در آمدی بر تاریخ و کلام مسیحیت که ۱۳۷۵ معاونت امور اساتید

فرقه رلوتها یا قابنیان را که مبارزه سیاسی بارومیان بود، مردود می دانست و کار آنان را بیهوود می پنداشت.^۰ چنان که بعد ها گفت: «آنان که شمشیر بر می دارند با همان شمشیر هلاک خواهند شد».

وی در بخش فرهنگ اسرائیل به تأثیرپذیری های قوم یهود از ممل دیگر همچون مصر و کنعانیان می پردازد، هر چند که به تأثیرپذیری آنان از ایرانیان در دوره اسارت بابلی^۱، به ویژه در باره فرشتگان، رستاخیز و داوری که مورد پذیرش بیشتر دین پژوهان است^۲ اشاره ای نمی کند.

فصل ۴: رسولان؛ فصل ۵: پولس

پولس در شهر طرسوس واقع در کلیکادر حدود سال دهم میلادی در خانواده ای فریضی به دنیا آمد و پرورش یافت.^۳ سپس با وضعیت معجزه آسا و انقلابی به مسیحیت گرایش پیدا کرد. در پژوهش ها وی شخصیتی جنجال برانگیز است. برخی اورادشمن پیهودیت و حتی دشمن مسیحیت می دانند. ویل دورانت براین باور است که: «او به نام آئین یهود حمله به مسیحیت را آغاز کرد و سرانجام به نام مسیح آئین یهود را کنار گذاشت».^۴ برخی دیگر مثل جان بی ناس وی را دو میں مؤسس مسیحیت نامیده اند^۵ وی توانست مسیحیت را به جهان صادر کند و آن را به دینی جهانی مبدل سازد.

هans کونگ، پولس را بنیانگذار واقعی مسیحیت یا در بی تأسیس دین جدید نمی داند بلکه اهمیت وی را از آن جهت می داند که راه پذیرش مسیحیت را بر غیر یهودیان هموار ساخت و این گونه بود که مسیحیت را به دینی جهانی تبدیل کرد.^۶

نویسنده کتاب نیز طرفدار نظریه نخست است. وی پولس را تحریف کننده عقاید مسیح می داند: «پولس بنیانگذار دینی جدید با استفاده از پوشش مسیحیت بود» (ص ۱۰۴). عمدتاً دلیل نویسنده و دیگران برای نظر، آیاتی از رسائل پولس است که نظریه بر افکنند شریعت بعد از ظهور عیسی دارد: «یقین می دانم که انسان بدون اعمال شریعت محض با ایمان عادل شمرده می شود». (رومیان، ۳: ۲۸) مؤلف صریحاً اعلام می کند که «پولس اصولاً شریعت موسوی را باطل اعلام کرد» (ص ۲۸۳). لیکن همه سخنان پولس حاکی از انکار شریعت نیست وی مقررات ظاهری شریعت را تج茗 می داد (۳: ۲۱) پولس در اواقع شریعت را وسیله ای جهت آگاهی انسان بر ناتوانی جلب رضایت کامل خداوند با اجرای شریعت می داند که چشمان مار باز می کند تا گناهان خود را بینیم.^۷ این کار کردن شریعت در رساله های پولس در رومیان (۳: ۲۰، ۵: ۲۰، ۷: ۷-۲۴) و غلط این (۳: ۱۹-۲۴) مشهود است.

فصل ۲: مریم (س)

در این فصل به قداست، پاکدامنی و دوشیزگی حضرت مریم از نظر مسیحیان و لقا مطهر^۸ مریم (س) همچون عیسی و مبرا بودن وی از گناه ازلى و اختلافات موجود در این باره (ص ۲۹)، همچنین به معراج و پرستش مریم پرداخته می شود. نویسنده دلایل متعدد و محکمی از پرستش حضرت مریم (س) در میان مسیحیان ارائه نمی دهد بلکه احترام و ستایش منزلت و مقام حضرت مریم را دلیل بر مدعای خودم آورد (ص ۳۱-۳۳). وی برخی از اعتقادات مسیحیان را رد می کند: «اطلاعات منابع اسلامی نشان می دهد که مریم (س) در زمان حیات فرزند خود از دنیا رفت و عیسی (ع) خود غسل اورابر عهده گرفت از این جامی توان دریافت که داستان حضور مریم (س) در مراسم تصلیب فرزندش نمی تواند واقعیت داشته باشد» (ص ۳۹).

فصل ۳: عیسی (ع)

حضرت عیسی در مسیحیت نقشی محوری دارد و مرکز تقل آن دین و وحی مجسم است.^۹ خداوند (مسیح) به منظور نجات انسان، متجسد می شود. عیسی «نقطه مرکزی اندیشه مسیحیت شخصیتی با دو ذات الهی و بشری است. او هم انسان است و هم خدا. واقعاً انسان است واقعاً خدا» (ص ۴۱). نویسنده در این فصل عیسای تاریخی در قرن نوزدهم را معلول شخصیت پردازی ناهمگون کلیسا از عیسای تاریخی می داند (ص ۴۶): از نظر وی «شخصیت عیسی بر اساس یک سری آیات از کتاب مقدس «شخصیتی انقلابی است که برای نجات محرومان از سلطه ستمکاران آمده است و مبارزه مسلحانه یکی از راهبردهایی است که برگزیده است» (ص ۵۱). در حالی که، برخلاف نظر نویسنده، تعالیم عیسی (ع) بیشتر جنبه روحانی و اخلاقی دارد تا سیاسی. همچنان که هیچ اقدام سیاسی در مدت زندگی کوتاه وی روایت نشده است. وی حتی روش

زمان تألیف این کتب از عنایت روح القدس برخوردار بودند. پس نمی‌توان

تحریف کتاب آسمانی را به اهل کتاب نسبت داد» (ص ۱۷۵).

برخی از سخنان نویسنده در این فصل مبتنی بر احتمالات و حدس و گمان است: «احتمالاً بشارت صریح در مورد ظهور پیامبر خاتم در این کتاب به وضوح و روشنی موجود بود که پس از مقابله مسیحیت جزیره‌العرب با مسلمانان، کتاب‌های متبر کلیسا‌ی روم آن را اشغال کردند. این کتاب‌ها از دسترس خارج شدند» (ص ۲۰۰).

فصل نهم نیز در ادامه این فصل به اثبات بشارت نسبت به پیامبری حضرت محمد (ص) حتی در کتب عهد عتیق بدون اراهه سند تاریخی و مبتنی بر احتمالات دارد. (ص ۲۲۸-۲۲۸)

هانس کونگ به نوعی دیگر در دفاع از پولس، شریعت را به دو معنای عام به معنای تورات (۵ سفر) و خاص به عنوان هلاخا (شریعت) یعنی شریعت دینی ربی‌ها و تکالیف شرعی مورد نظر آنها تقسیم می‌کند. مناقشه پولس در نقطه مقابل شریعت به معنای تورات موسی نیست بلکه در مقابل انجام تکالیف شرعی و عدالت از راه شریعت است.

فصل ۶: رهبانیت^{۱۰}؛ فصل ۷: کتاب مقدس
برخلاف یهودیت و اسلام در مسحیت سخن از وحی نیست، بلکه با مکاشفه و مواجهه مستقیم خداوند انسان روبه رو هستیم. بالا انسان عهد جدیدی بسته می‌شود. از این رو، کتاب مقدس (عهد جدید) ثبت این مکاشفه است.

نویسنده در این فصل به تفاوت دیدگاه مسلمانان و مسیحیان درباره اعجاز لفظی وحی می‌پردازد. از نظر وری «در اعتقاد مسلمانان تمام آیات قرآن در قالب الفاظ مشخصی از سوی خداوند فروآمد و پیامبر اسلام هیچ گونه نقشی در انتخابات الفاظ و جمله‌بندی آیات نداشته است. به بیان دیگر مسلمانان معتقد به اعجاز لفظی قرآن‌اند. حال آنکه مسیحیان معتقدند که نویسنده‌گان کتاب مقدس در دریافت پیام‌های کلی تحت هدایت روح القدس قرار داشتند اما بر اساس ذوق و تشخیص خود جملات را انتخاب می‌کردند و به همین دلیل ممکن است در نوشته‌های آنان اطلاعات اشتباه و یا نظریات غلطی وجود داشته باشد اما این اشتباهات، مربوط به ظرف پیام است و تأثیری بر اصل پیام ندارد. پیام اصلی از جانب خدا آمده و حق است» (ص ۱۲۲-۱۲۳).

فصل ۸: تحریف
نویسنده در این فصل براین باور است که در تورات و انجیل اصلی را که پیامبران آورده‌اند، مفقود است و انجیل موجود بدون استناد به انجیل واقعی مسیح (ع) تدوین شده‌اند. نویسنده خستنباً به این نکته اذعان دارد که «اصولاً مسیحیان معتقد به نزول کتاب آسمانی از سوی خداوند بر پیامبرانی چون موسی (ع) و عیسی (ع) نیستند تا این شبهه مطرح شود که یهود و نصاراً کتاب آسمانی نازل شده را تحریف کرده‌اند. بلکه آنان تمام این کتب را نوشته‌های انسان‌هایی غیر معمصوم و خطاکار می‌دانند که در

فراوانی در راه تدوین اثر متحمل شده است؛ به ویژه این که در زمینه ادیان به زبان فارسی بسیار کم کار شده است و این اثر کمک شایانی به ویژه برای دین پژوهان و حقیقت جویانی است که به منابع مختلف دسترسی ندارند.

اما ذکر چند نکته لازم به نظر می‌آید:

۱. اشکال بزرگی که در این کتاب در نگاه اول نظر هر خواننده را جلب می‌کند، عدم استفاده نویسنده از منابع دست اول و منابع لاتینی است، در حالی که منابع انگلیسی و حدائق دایرة المعارف‌های ویژه ادیان از قبیل دایره المعارف دین و اخلاق^۱، دایرة المعارف کاتولیک^۲ و دایرة المعارف دین الیاده^۳ و فرهنگ لغت‌های تفسیری در زمینه دین مانند فرهنگ لغت تفسیری کتاب مقدس^۴ و فرهنگ لغت کلیساي مسيحي اکسفورد^۵ و کتاب‌های مرجع دیگر به زبان لاتین به راحتی در کتابخانه‌ها در دسترس قرار ندارند و عدم استفاده از این منابع دست اول در پژوهش نقص بزرگی به حساب می‌آید. به ویژه آن که منابع فارسی زبان در این زمینه اندک است و برخی آثار ترجیح‌شده نیز دارای اشکالات ترجمه‌ای عدیده‌ای است.

نویسنده در کتاب خود حتی از منابع بدون شناسنامه همچون کتاب‌های «بت پرستی و مسیحیت کنونی» و «خداؤند ما عیسی مسیح» استفاده کرده است. در فصل تحریف حتی تحریف از نگاه کلیسا از منابع دست دوم به ویژه از منابع و تفاسیر اسلامی مثل تفسیر المیران علامه طباطبائی، تفسیر المختار سید محمد رشد رضا، تحقیقی در دین مسیح جلال الدین آشتیانی و عیسی بیام آور اسلام احمد بهشتی استفاده شده که از نظر دین پژوهی مقایسه‌ای قابل ایراد است.

۲. عنوان کتاب کلی است و با موضوعات مندرج در کتاب منطبق نیست مشخص نشده که مسیحیت با چه دینی مقایسه شده است؛ در حالی که نویسنده در پیش درآمد کتاب می‌گوید که مسیحیت را با اسلام و حتی با شیعه مقایسه کرده است و برآن بوده است که تصویر مسیحیت را در فضای منابع مسیحی و نیز در منابع اسلامی ترسیم کند. (ص ۲).

۳. حجم کتاب با گستردنگی موضوعات کتاب تناسب ندارد. آموزه‌های طرح شده در این کتاب به توضیحات بیشتر نیاز دارد. در واقع حجم کتاب پاسخگوی سرفصل‌های آن نیست.

۴. نویسنده مدعی است که در کتاب خود در صدد ارزش‌گذاری

فصل‌های بعدی نیز فرق مسیحی، کلیسا^۶، ایجاد مسیحی، تثلیث^۷ و تجسس^۸ را بررسی می‌کند و غالباً تکرار مباحث قبلی است.

فصل ۱۶: نجات^۹

نجات آموزه‌ای است که تقریباً هر دینی، چه ابتدایی و چه مدرن، به آن پرداخته است. دین مسیحیت بیشتر از هر دینی به نجات اهمیت داده است. بر اساس این دین، اصلًا طرح خداوند برای انسانها، طرح نجات است و از همان آغاز، خداوند نقشه نجات انسانها را کشیده است؛ «در عهد جدید هم همچون عهد قدیم نجات به وسیله عمل خدا در تاریخ صورت می‌گیرد». ^{۱۰}

اما خداوند مانند عهد عتیق دیگر به دخالت غیر مستقیم در امور بشری قناعت نمی‌کند و به فرستادن نبی و انزال وحی و جزاں اکتفا نمی‌کند بلکه به نظر مسیحیان به طرق عادی نجات، مانند شریعت و وحی مبتنی بر کلام، پایان می‌دهد و خود هیأت انسانی می‌گیرد. در حقیقت در مسیحیت، خدا آغازگر محبت و نجات است.

نجات در واقع رهایی از آلودگی گناه ازلی است. اهمیت شناخت گناه ازلی در این است که بدون شناخت آن نمی‌شود مسیحیت را به درستی فهمید. از همان سر آغاز انسان گناه می‌کند و باعث اختلاف و بی‌نظمی در جهان می‌شود؛ خداوند طرح نجات انسان را می‌ریزد و مفاهیمی چون تجسس، صلیب^{۱۱} و فدیه مطرح می‌شود.

نویسنده در این فصل علاوه بر بحث از گناه و گناه ازلی در مسیحیت به تفاوت گناه در اسلام و مسیحیت اشاره می‌کند: «اراده آزاد انسانی و قدرت اختیار نیک و بد از مفاهیم کلیدی در اندیشه اسلامی است. بدون در نظر گرفتن آزادی اراده، تکلیف و وظیفه مندی انسان بی معناست» (پن ۳۹۰). البته نویسنده فقط به نظر اکثر متكلمين شیعی اشاره دارد؛ در حالی که اهل سنت، اشاعره، اهل حدیث و برخی فرق دیگر قائل به جبرئیل. البته نظر اشاعره به شکل خاصی مطرح می‌شود. آنها انسان را کاسب افعال می‌دانند؛ یعنی انسان فعل و عملی که خداوند اراده و خلق کرده است، کسب می‌کند و در واقع انسان فقط صاحب افعالی می‌شود که فاعل حقیقی آن خدادست. فصل پایانی نیز به شریعت اختصاص دارد. در پایان باید به این نکته اشاره کنیم که نویسنده محترم کتاب رحمات

۸. بی ناس، جان، همان، ص ۶۱۳.
۹. کونگ، هانس، «پولس و گسترش مسیحیت»، احمد رضا مفتاح،
فصلنامه هفت آسمان، شماره ۱۶، سال چهارم (۱۲۸۱)؛ ص ۹۳-۲۲.
10. Mackintosh, H.R., "Sin (christianity)", James Hastings, *The Encyclopedia of Religion and Eathic*, New York, Edinburgh, 1962, Vol.11,P.538.
11. کونگ، هانس، همان، ص ۱۰۸-۱۰۹.
12. monasticism
13. ecclesia
14. trinity
15. incarnation
16. salvation
17. Richardson, Alan, "Sal vation" *The interpreter's Dictionary of the Bible*, New York, Nashville, Abingdon Press, 1962, Vol.4,P.179.
18. crusade
19. Hastings, James, *The Encyclopedia of Religion and Eathic* , Edinburgh, New York,1964.
20. Broderick, The *catholic Enc.* , by Robert appleton Company, New york, 1911.
21. Mircea Eliade, *The Enc.of Religion* , Macmillan Publication Company, New York, 1987.
22. Vries, S.J.De, *The interpreter's Dictionary of the Bible*, Nash ville, Abingdon Press, New York, 1962.
23. *The oxford Dictionary of the christian church*, Oxford university Press, 1997
24. liberalism
25. neo_orthodox
26. evangelical
27. Process theology
28. existentialism
29. pantheism
30. feminism

گزارش های ارائه شده نیست (ص ۳). در حالی که در همان صفحه اذعان کرد که گهگاه به وادی نقد هم کشیده شده است. نویسنده در دو مبحث تحریف و پشارات که بر اساس نگاهی اسلامی تنظیم شده، نقادانه به موضوع نگریسته است و چنان که وی در جای حای کتاب برخلاف شیوه مطالعه تطبیقی، مبنی بر عدم داوری، به انکار اعتقادات مسیحی پرداخته است. از جمله: « تمام رساله های پولس و برخی کتاب ها و رسالات دیگر در زمرة کتاب های جعلی هستند» (ص ۱۹۴).

نویسنده حتی در بسیاری جاها حالت کلامی و شیوه متكلمانه در پیش می گیرد و به دفاع از اعتقادات اسلامی می پردازد: «در اعتقاد ما برخی از پیامبران دارای کتاب آسمانی هستند» (ص ۱۵۵).

۵. از اشکالات دیگر این کتاب عدم ذکر ضبط لاتین برای برخی از اعلام و اصطلاحات (نہ در متون و نہ در پاروچی) است. برای نمونه در فصل دهم کتاب، لاتین واژه های لیرالیسم،^{۱۷} نوارتدکسی^{۱۸}، انجیلی ها^{۱۹}، الهیات پوشی^{۲۰}، اگزیستانسیالیستی^{۲۱}، وحدت وجود^{۲۲}، زن گرایانه^{۲۳} و جزان^{۲۴} نیامده است.

پی نوشت ها:

۱. بنی اسرائیل در ۵۸۶ پیش از میلاد از بابلیان شکست خورده و به اسارت به بابل برده شدند و در ۵۳۸ پیش از میلاد در لشکرکشی کورش کبیر به شهر بابل از اسارت آزاد شده اند. مورخان از این دوره به اسارت بابلی تعبیر می کنند.
۲. بی ناس، جان، تاریخ جامع ادبیان، علی اصغر حکمت، شرکت انتشارات علمی و فرهنگی، چاپ هشتم، ۱۳۷۵، ص ۵۴۶.
3. Ineffibilis Deus, Immaculate Conception
4. McGrath Aister E.,A *Introduction of Christianity* , USA,Black Well, 1998, P.75
۵. بی ناس، جان، همان، ص ۵۸۶.
۶. دورانت، ویل، تاریخ و تمدن، حمید عنایت و دیگران، ج ۳، سازمان انتشارات و انقلاب اسلامی، چاپ اول ۱۳۶۶، ص ۶۷۹.
۷. همان، ص ۶۸۱.